

Modlitební nástroj: Modlitba odevzdání se

Co?

Modlitbou odevzdání se zveme Boží vůli, aby se naplnila navzdory našim vlastním tužbám. Tento modlitební nástroj vysvětluje její důležitost.

Proč?

„Bůh tvoří z ničeho vše – a vše, co chce použít, nejdříve zredukuje na nic.“ Søren Kierkegaard

Biblický odkaz:

„Marie řekla: ‚Hle, jsem služebnice Páně. Ať se mi stane podle tvého slova!‘“ Lukáš 1,38

Stručný úvod k modlitbě odevzdání se

Modlitba odevzdání se (někdy se jí také říká „modlitba svaté netečnosti“) je pro ty, jejichž modlitební život se rozvinul natolik, že jsou připraveni žádat, aby se především děla Boží vůle – nic víc a nic méně, navzdory všem okolnostem.

Na takové místo se člověk dostane jedině skrze milost, není možné se k němu dopracovat. Když řekneme Ježíši ano, dá nám ve své milosti sílu rozhodnout se, že zemřeme svým vlastním tužbám, tomu, k čemu přirozeně tíhneme, a tomu, co dělá dobře našemu egu, že zapomeneme na sebe a cele se vydáme jeho způsobům a cestám, které jsou pro nás tajemstvím.

Mariina výstižná modlitba po návštěvě Božího anděla je jedním z nejlepších příkladů modlitby odevzdání se v Písmu.

Ruth Haley Barton píše: „... vyjádřila, že je v hloubi duše připravená odložit obavy o svou osobu, aby se zapojila do Boží vůle pro historii lidstva...“¹

¹Ruth Haley Barton, <https://transformingcenter.org/2011/12/advent-4-mary-and-the-prayer-of-indifference/>

Krev, pot a slzy

Nenechme se mýlit, při modlitbě odevzdání se nejde o žádné tiché rozjímání u svíčky. Je to modlitba, do níž jdeme všim – doslovně nás stojí krev, pot a slzy – a všechny cesty vedou do Getsemanské zahrady.

„Ne má, ale Tvá vůle se staň“ je příklad modlitby, kterou nás naučil Ježíš. Je to rozhodnutí nechat svou vůli natolik zlomit (lépe řečeno ukřižovat), že jsme připraveni vzdát se pro větší dobro – pro větší lásku – všeho, co pro nás má nějakou hodnotu.

Prakticky: Modlitba odevzdání se

V určitém smyslu bychom se měli modlitbu odevzdání se modlit každý den a považovat se v Jeho zkouškách a pokušeních za „mrtvé hříchu a živé Bohu“ (Římanům 6,11).

Nicméně ze zkušenosti víme, že v našem životě přicházejí určitá období, kdy nás Bůh vede do vyhocených situací, jež definují naši budoucnost a poslání. Rozhodnutí, která v těchto chvílích v modlitbě uděláme, mohou být pro Boha klíčem k odemknutí další části jeho plánu pro náš život.

„Teď už vím“

Podíváme-li se na období života, kdy následujeme Ježíše celým srdcem, měli bychom být schopni rozpoznat několik „teď už vím“ okamžiků, kdy nás Bůh přivedl na konec našich vlastních sil.

Opustit zaměstnání, nechat odejít těžce nemocného životního partnera nebo blízkého přítele, předat Bohu dítě, které si žije podle svého, rozhodnout se odjet z domova na misijní pole, toto vše znamená pustit věci z vlastních rukou, projít modlitbou odevzdání se – a není to snadné.

Počítáme, co nás to bude stát, mnohé dny zápasíme, slova se nám zadržávají v hrdle a jediná modlitba, kterou jsme schopni vyslovit, je: „Otče, neexistuje nějaký jiný způsob?“

Ale díky tomu, že Ježíš už touto cestou prošel, uvolníme postupně svou pevně semknutou pěst. Nabídneme mu své nově oddané srdce a najdeme sílu vyřknout slova, která mění život:

„Ne má vůle, ale Tvá.“

Když se pak zvedneme z kolenou a nasměrujeme své kroky na cestu k většímu dobru, které v danou chvíli pravděpodobně ještě nejsme schopni vidět, dostaneme sílu projít všim potřebným díky ujišťujícím slovům našeho Otce: „Teď už vím.“

Knihy pojednávající o modlitbě odevzdání se

- A Godward Life – John Piper
- Prayer: Finding the Heart's True Home – Richard Foster